

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217209309
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1217209309.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Romana Majerského a Mgr. Adely Unčovskej v právnej veci žalobkyne: X. W., A.. XX. XX. XXXX, W. X. J.. Č.. XX, W., zastúpená advokátom: Mgr. Roman Chudý, Okružná ul. č. 7671/1A, Piešťany, proti žalovanému: Finance4you, a. s., Staré Grunty č. 7, Bratislava, IČO: 43 906 915, zastúpený advokátom: JUDr. Alan Strelák, Na víšku č. 12, Bratislava, o zaplatenie istiny 1. 731, 40 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. januára 2018, č. k. 12Csp/69/2017 - 74, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec **vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu bezdôvodné obohatenie vo výške 1. 731, 40 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a zároveň určil, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 12. 2013, uvedená v článku II. v znení: „1. Zmluvné strany sa dohodli, že za poskytnutie úveru zaplatí dlžník veriteľovi v tejto zmluve dohodnutý úrok 21, 59 % z istiny ročne (ročná úroková sadzba) a dohodnutú celkovú odplatu vo výške 186 eur, pričom úrok a odplata sú splatné mesačne a po ich uhradení je taktiež istina splatná mesačne. Mesačná splátka uvedená v článku III. tejto zmluvy zahŕňa najprv splátku úroku a odplaty a po ich úplnom uhradení následne splátku istiny. V prípade straty výhody splátok sa splatným stáva celý dlh, t. j. nesplatená časť úrokov, odplaty a istiny. 2. Ročná percentuálna miera nákladov podľa tejto zmluvy o úvere činí 43, 30 %. Táto sadzba nebude po celú dobu trvania zmluvného vzťahu menená. Priemerná RPMN zverejnená v zmysle § 9 odsek 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. je 23, 83 %. Predpoklady použité na výpočet RPMN sú celkové náklady spojené s úverom, t. j. úrok a odplata v zmysle ods. 1 tohto článku a pri výpočte sa vychádza za predpokladu, že zmluva o úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a dlžník si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 12. 2013, uvedená v článku III., odsek 1 v znení: "Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi celkom čiastku vo výške 3. 481, 40 eur, a to nasledovne: v prvých 4 mesačných splátkach vo výške 1 eur, ďalej v pravidelných rovnomerných 31 mesačných splátkach vo výške 109 eur, a 36. splátku vo výške 98, 40 eur s tým, že prvá splátka bude splatná ku dňu vyplatenia úveru a každá ďalšia potom vždy k 20. dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca začínajúc mesiacom január 2014, až do úplného zaplatenia dlžnej čiastky pod stratou výhody splátok, v prípade neuhradenia jednej splátky v plnej výške a najneskôr do troch mesiacov odo dňa nasledujúceho po dátume uvedenom v splátkovom kalendári. Zmluvné strany sa dohodli, že z mesačných splátok bude najskôr hradený úrok a odplata a až následne istina, a to všetko podľa splátkového kalendára, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, pričom tento splátkový kalendár je považovaný za súhrnný prehľad týchto platieb v zmysle § 9 ods. 2 písm. m)

zákona č. 129/2010 Z. z. Konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. Dlžník má právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dlžník sa zaväzuje hradiť splátky riadne a včas, pričom riadne znamená v plnej výške podľa splátkového kalendára, včas znamená v termíne uvedenom v splátkovom kalendári.", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a napokon určil, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytovaní domáceho servisu Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 12. 2013, v článku II. v bode 1. a v bode 2.2, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. f), j), k), § 11 zák. č. 129/2010 Z. z., § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 53a ods. 1, 2, § 101, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 2 C. s. p., článkom II. bod 2, bod 2.2, článkom III. bod 1 a vecne dôvodnosťou podanej žaloby, keď po preskúmaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 12. 2013 dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže v nej nie je uvedená konečná splatnosť úveru, nakoľko obsahuje len údaj splácania úveru, a to tak, že prvé 4 mesačné splátky v sume 1 eur, 31 mesačných splátok v sume 109 eur a 36. splátka v sume 98, 40 eur s tým, že prvá splátka bude splatná ku dňu vyplatenia úveru a každá ďalšia vždy k 20. dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca začínajúc mesiacom január 2014, keď takýto údaj nemožno považovať za presnú časovú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru pre túto konkrétnu zmluvu a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od počtu dní od uzavretia zmluvy a počtu splátok, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a preto musí byť tento údaj v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí s tým, že počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru, a preto pri písm. f) iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. Uviedol, že konečná splatnosť úveru pritom musí byť uvedená priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľ musí mať možnosť oboznámiť sa s týmito údajom už pri podpise zmluvy, keď v predmetnej zmluve o úvere je tiež uvedený nesprávny údaj o výške RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný poskytol žalobkyni úver v sume 2. 000 eur, pričom ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá na 21, 59 % a celková odplata bola dohodnutá na sumu 186 eur, ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve dohodnutá na 43, 30 % a priemerná RPMN bola 23, 83 %, keď predpoklady použité na výpočet RPMN boli celkové náklady spojené s úverom, t. j. úrok a odplata a celková suma úveru (úver spolu s úrokmi a odplatou) bola dohodnutá na sumu 3. 481, 40 eur. Poukázal na skutočnosť, že spolu so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorili strany aj Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytovať žalobkyni domáci servis a žalobkyňa sa zaviazala za poskytnutie domáceho servisu zaplatiť žalovanému odmenu v celkovej sume 432 eur v 4 splátkach v sume 108 eur tak, že prvá splátka bude splatná ku dňu vyplatenia úveru a každá ďalšia vždy k 20. dňu každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca začínajúc mesiacom január 2014 s tým, že služby, ktoré mal na jej základe žalovaný poskytnúť žalobkyni rozhodne neslúžia záujmom spotrebiteľa, ale predstavujú len úkony smerujúce k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zabezpečeniu pohľadávky a zabezpečeniu riadneho a včasného splatenia dlhu. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že uzatvorenie osobitnej zmluvy na dodanie takýchto služieb za ďalšiu odplatu treba chápať ako snahu žalovaného opticky znížiť celkovú čiastku, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť, keď po zohľadnení platieb za služby dodané žalobkyni žalovaným na základe Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu tak žalobkyňa mala zaplatiť 35 splátok po 109 eur (4 splátky podľa zmluvy v sume 1 eur, 4 platby za domáci servis v sume 108 eur, 31 splátok v sume 109 eur) a 36. splátku v sume 98, 40 eur, teda spolu 3. 913, 40 eur, a nie v zmluve uvedených 3. 481, 40 eur, pričom neuvedením platieb za služby dodané žalobkyni žalovaným do Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale do osobitnej zmluvy žalobca dosiahol, že v zmluve je uvedená nižšia výška RPMN, ako tá, za akú bol fakticky úver poskytnutý, čím žalovaný vedome uviedol v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď uvedenie nižšej RPMN v zmluve mohlo mať značný vplyv na rozhodnutie žalobkyne - spotrebiteľa zmluvu so žalovaným uzavrieť, nakoľko RPMN predstavuje celkové náklady spojené s úverom a do jej výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj výška ostatných poplatkov spojených s úverom a pre spotrebiteľa ide o najdôležitejší údaj, keďže mu umožňuje najjednoduchšie porovnanie ceny jednotlivých spotrebiteľských úverov. Uviedol, že RPMN musí byť presne určená v zmluve, keď dôležitosť údajú RPMN sa odráža v zákonnej úprave, že neuvedenie tohto

údaju, resp. uvedenie nesprávnej výšky RPMN má za následok, že úver je zo zákona bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na skutočnosť, že Zmluva ďalej neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, keď v Zmluve je uvedená len celková výška splátky a nie je z nej zrejmé, aká suma z uvedenej splátky je započítaná na istinu, úroky a iné poplatky s tým, že pri stanovení výšky mesačnej splátky mal žalobca v Zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), tak ako to predpokladá (resp. stanovuje) zákon o spotrebiteľských úveroch a za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky. Uviedol, že vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 12. 2013 neobsahuje zákonné náležitosti, a to údaj o konečnej splatnosti úveru, správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, z dôvodu ktorého (§ 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) sa úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov, a preto má žalovaný nárok len na vrátenie skutočne ním poskytnutého úveru t. j. úveru v sume 2. 000 eur a keďže úver zo Zmluvy uzavretej medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov a medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa z poskytnutého úveru 2. 000 eur uhradila žalovanému sumu 3. 731, 40 eur, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 1. 731, 40 eur (3. 731, 40 eur - 2. 000 eur), a preto ho zaviazal toto bezdôvodné obohatenie vydať. K námietke premlčania vnesenej žalovaným uviedol, že v prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (§ 107 Občianskeho zákonníka), pri ktorom je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna s tým, že subjektívna dvojiročná premlčacia doba neuplynula, nakoľko k prvému bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného došlo dňa 20. 06. 2015 a predmetné konanie sa začalo dňa 30. 05. 2017, to znamená, že do podania žaloby neuplynula ani dvojiročná subjektívna premlčacia doba. K objektívnej premlčacej dobe uviedol, že žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov s tým, že neuvedenie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom, a preto je v danom prípade potrebné aplikovať objektívnu 10-ročnú premlčaciu dobu a dospel k záveru, že nárok uplatňovaný žalobkyňou v tomto spore nie je premlčaný. Uviedol, že podmienky uvedené v II. článku bod 1. a 2. a v článku III. bod 1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 12. 2013 a podmienky uvedené v II. článku bod 1. a 2. 2 Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 12. 2013, považoval za neprijateľné, nakoľko strany sporu uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX dňa 06. 12. 2013 ako zmluvu spotrebiteľskú, keď zistil, že žalovaný v II. článku bod 1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol ročnú úrokovú sadzbu 21, 59 %, pričom podľa štatistických údajov Národnej banky Slovenska v decembri 2013 bola priemerná úroková sadzba u spotrebiteľských úverov od 1 do 5 rokov 11, 02 %, a preto je evidentné, že sa jedná skoro o dvojnásobné prekročenie priemernej úrokovej sadzby s tým, že žalobkyňa sa zároveň zaviazala zaplatiť odplatu v sume 186 eur, z dôvodu ktorého je tento úver potrebné považovať za právny úkon v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že mal preukázané, že v II. článku bod 2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je nekalá obchodná praktika, a preto skonštatoval, že zmluvná podmienka uvedená v II. článku bod 1. a 2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, čoho dôsledkom je neplatnosť Zmluvy v tejto časti. Poukázal na skutočnosť, že v III. článku bod 1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená celková suma úveru 3. 481, 40 eur (úver spolu s úrokmi a odplatom), keď strany sporu spolu so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorili aj Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06. 12. 2013, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytovať žalobkyňi domáci servis a žalobkyňa sa zaviazala za poskytnutie domáceho servisu zaplatiť žalovanému odmenu v celkovej sume 432 eur, pričom po zohľadnení platieb za služby dodané žalobkyňi žalovaným na základe Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu tak žalobkyňa mala zaplatiť 3. 913, 40 eur, nie v zmluve uvedených 3. 481, 40 eur, a je zrejmé, že uvedenú odmenu v celkovej sume 432 eur žalovaný nezahrnul do celkových nákladov úveru, aj keď ide o priame plnenie spojené s poskytnutím úveru a poskytnutím služby v spojitosti so splácaním úveru s tým, že takýto postup veriteľa je absolútne neprijateľný a nemôže požívať právnu ochranu, preto zmluvná podmienka uvedená v III. článku bod 1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je

neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uviedol, že v II. článku bod 1. a bod 2.2 Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu sa žalovaný zaviazal poskytovať žalobkyni domáci servis, ktorého predmetom bolo aj vypracovanie dokumentácie k úverovému prípadu, ktoré však neslúži záujmom spotrebiteľa, ale ide len úkon smerujúci k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto uvedená zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Výrok, ktorým rozhodol o trovách konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. a vecne úspechom žalobkyne, z dôvodu ktorého jej priznal plnú náhradu trov konania.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), h) C. s. p. a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť alebo zmeniť a žalobu zamietnuť. Vytkol súdu prvej inštancie, že sa absolútne nezaoberal jeho tvrdením uplatneným v rámci procesnej obrany a síce, že odmena zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu bola uhradená dňa 19. 05. 2014 s tým, že v zmysle § 151 ods. 1 C. s. p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné a vychádzajúc z uvedeného, keďže je nesporné, že odmena za poskytovanie domáceho servisu v zmysle Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu (a to aj v prípade, že by uvedený právny úkon bol posúdený ako neplatný) bola uhradená dňa 19. 06. 2014, subjektívna a aj objektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 20. 06. 2014, pričom žaloba bola podaná dňa 30. 05. 2017, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, a preto je nárok na prípadné vydanie bezdôvodného obohatenia vyplývajúci zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vo výške 432 eur premlčaný s tým, že prvostupňový súd (od 01. 07. 2016 je to súd prvej inštancie, pozn. odvolacieho súdu) potvrdil platnosť tejto Zmluvy ako celku, keďže za neprijateľné vyhlásil len dve zmluvné podmienky a nie právny úkon ako celok, je potom záhadou, prečo sa kvalifikovane nevysporiadal s námietkou premlčania, ktorú vzniesol. Namietol, že prvostupňový súd absolútne odignoroval jeho argumentáciu uvedenú v odpore proti platobnému rozkazu, ohľadom pripojeného splátkového kalendára, ktorý vôbec nebral do úvahy a taktiež argumentáciu podloženú listinným dôkazom, ktorým bola Žiadosť o poskytnutie úveru a čestné prehlásenie, na základe ktorej si žalobkyňa výslovne objednala služby domáceho servisu a zároveň sa absolútne nezaoberal jeho argumentáciou, v rámci ktorej poukázal na Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09. 11. 2016 vo veci Home Credit c/a Klára Bíróová, sp. zn. C-42/15 a závery z neho vyplývajúce a poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Amministrazione delle Finanze dello Stato c/a Simmenthal, v ktorom sa uvádza: „Vnútroštátny súd, ktorý v rámci svojej právomoci aplikuje ustanovenia práva Spoločenstva, je povinný zabezpečiť plný účinok týchto noriem a v prípade potreby z vlastnej úradnej moci neuplatní každé vnútroštátne ustanovenie, hoci by išlo o neskoršie ustanovenie, ktoré je v rozpore s právom Spoločenstva, bez toho, aby musel najprv žiadať alebo čakať na jeho zrušenie legislatívnou cestou alebo iným ústavným postupom“. Žalovaný vo svojom odvolaní poukázal aj na názor vnútroštátnej súdnej autority vyjadrený v náleze Ústavného súdu PL. ÚS 3/09-378, ktorý jednoznačne uviedol: „Vychádzajúc zo zásady prednosti práva Európskej únie všetky orgány verejnej moci, t. j. nielen všeobecné súdy, sú povinné z úradnej moci nepoužiť vnútroštátne právo, ktoré podľa ich názoru odporuje právu Európskej únie, pričom všeobecné súdy majú navyše možnosť overiť si takýto právny názor predložením prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EU, z čoho vyplýva, že rozhodnutia ústavného súdu o nesúlade napadnutého právneho predpisu (alebo odloženia jeho účinnosti podľa čl. 125 ods. 2 ústavy), jeho časti alebo jednotlivého ustanovenia sú všeobecné súdy, ako aj iné orgány verejnej moci povinné vylúčiť použitie takého vnútroštátneho práva ex offa a po rozhodnutí ústavného súdu o ich nesúlade s ústavou alebo ústavným zákonom je odstránený jeho nesúlad nielen s ústavou alebo ústavným zákonom, ale aj možný nesúlad napadnutého vnútroštátneho práva s právom Európskej únie.“ K samotnému vyhláseniu zmluvných podmienok za neprijateľné uviedol, že odhliadnuc od toho, že má za to, že žiadna z podmienok vyhlásených za neprijateľné prvostupňovým súdom neprijateľná nie je, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhlásil okrem iného aj priemernú RPMN, ktorá je zverejňovaná Ministerstvom financií SR a výšku ktorej nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, preto pokiaľ by uvedený rozsudok bol právoplatný, je za neplatný vyhlásený výsledok zverejnený Ministerstvom financií SR, čo je neprijateľné. K samotnej výške odplaty namietol, že sa prvostupňový súd absolútne nezaoberal aplikácia ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (zrejme aplikáciou, pozn. odvolacieho súdu) platného v čase podpisu zmluvy. K dohodnutej výške úrokov 21, 59 % poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/201/2014 („Súdna prax nie je jednotná v posudzovaní miery toho, kedy dohodnutá úroková sadzba prekračuje hranicu zodpovedajúcu dobrým mravom a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne vo veci 17Co/313/2012, ktorý mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky vo výške

24 % ročne, Krajský súd v Prešove vo veci 3Co/67/2008 úroky nad 25 %, Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci 1 MCdo 1/2009 úroky vo výške 60 %, v Českej republike je v rozpore s dobrými mravmi štvornásobok maximálneho úroku, aký poskytujú banky (Krajský súd v Ostrave vo veci 16lCm 944/2010 uviedol, že ide o pretrvávajúcu judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky) a úroky v predmetnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere boli dohodnuté vo výške 21, 59 % ročne, teda vo výške menšej ako všetky citované hranice. Uviedol, že postupom prvostupňového súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého: „Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania / okrem práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom/ odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.“, rozsudok Najvyššieho súdu SR 4 Cdo 171/2005) a namietol, že jeho právna argumentácia, hoci bola nosným pilierom vyjadrenia vo veci samej a mala zásadný význam pre rozhodnutie vo veci, ostala prvostupňovým súdom absolútne opomenutá, nakoľko ju pri svojom právnom posúdení veci jednoducho odignoroval a vôbec sa ňou „právne“ nezaoberal, keď jediné na čo sa obmedzil bolo, že v odôvodnení uviedol, že sa takýmto spôsobom vyjadril. Namietol, že týmto svojím konaním prvostupňový súd flagrantným spôsobom odmietol poskytnúť mu ochranu spravodlivosti odignorovaním tak zásadných námietok i právnej argumentácie, ktorá si nevyhnutne žiada zaujatie stanoviska súdnej autority v rámci svojho rozhodnutia. Uviedol, že si je vedomý, že nemusí od súdu dostať odpovede na všetky svoje otázky, ktoré do konania vniesol, avšak ak ide o otázky tak zásadné pre rozhodnutie vo veci, ako je uvedené vyššie, ich nezodpovedaním a úplným opomenutím súd porušuje jeho právo na súdnu ochranu i jeho právo na spravodlivý súdny proces, keď pre zákonnosť odôvodnenia rozhodnutia totiž nemôže postačovať len konštatovanie, že účastník (od 01. 07. 2016 strana sporu, pozn. odvolacieho súdu) toto namieta bez toho, aby súd k tomu zaujal relevantný postoj a tento aj adekvátnym a presvedčivým spôsobom zdôvodnil, nakoľko ak je zo strany účastníka konania vnesená do konania podstatná právna otázka, je nevyhnutné, aby ju súd buď „zmietol zo stola“ silou argumentov alebo ju zodpovedal pozitívne s dôsledkami nielen pre rozhodovanú vec, ale i pre budúcu aplikačnú prax (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29, Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 36/2010).

3.

Žalobkyňa, ktorej bolo odvolanie žalovaného doručené na vyjadrenie dňa 10. 04. 2018 (resp. jej právnemu zástupcovi), sa k nemu nevyjadrila.

4.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 380 C. s. p. a § 389 ods. 1 písm. b), c) C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. z. účinný od 01. 07. 2016, Civilný sporový poriadok), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, nakoľko súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, keď súd prvej inštancie zároveň vec nesprávne právne posúdil.

5.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobe žalobkyne domáhajúcej sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v Zmluve o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX (čl. II., čl. III. ods. 1) uzavretej so žalovaným dňa 06. 12. 2013, a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu (čl. II. bod 1. a bod 2. 2) Č.. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 06. 12. 2013 a vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1. 731, 40 eur vyhoveli v celom rozsahu, keď dospel k záveru, že nakoľko Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonné náležitosti (údaj o konečnej splatnosti úveru, správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkový údaj, ktorý mal spotrebiteľ zaplatiť, ani údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) je úver poskytnutý žalobkyňi bezúročný a bez poplatkov, a preto je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia dôvodný (nárok na zaplatenie sumy 1. 731, 40 eur).

6.

Z obsahu žaloby, ktorú žalobkyňa podala na súd prvej inštancie dňa 03. 05. 2017 vyplýva, že sa domáha uložiť žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške žalovanej istiny z dôvodu, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX neobsahuje všetky zákonné náležitosti a je v nej uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (§ 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch), a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov a nakoľko poskytnutý úver v sume 2. 000 eur uhradila sumou 3. 731, 40 eur, bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 1. 731, 40 eur.

7.

Súd prvej inštancie dospel preto k správne právnemu záveru, že Zmluvy (Zmluva o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX a Zmluva o poskytovaní domáceho servisu Č.. XXXXXXXXXXXX), ktoré strany sporu uzavreli dňa 06. 12. 2013 majú povahu spotrebiteľskej zmluvy a keďže ich predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zákonom č. 129/2010 Z. z. a zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré regulujú formálnu aj obsahovú stránku zmluvy a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, je nedodržanie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z.

8.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

9.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

10.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

11.

Podľa § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z., amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

12.

Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, ktorá zahŕňa aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť; jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom

dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je síce nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia, avšak v prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom.

13.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyjadreného v dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010 Z. z. bolo prebrať do právneho poriadku Slovenskej republiky Smernicu 2008/48/ES. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h), písm. i) Smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru pre účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Z obsahu dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. nemožno vyvodiť, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici 2008/48/ES, pričom účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe vo vzťahu k § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES.

14.

Vychádzajúc z účelu a zmyslu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky, nakoľko pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne interpretovať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

15.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia, pričom zákonom č. 279/2017 Z. z. zo dňa 12. 10. 2017, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 01. mája 2018 slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a", čím sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom, ktorý síce nemôže nahradiť absenciu výslovného znenia zákona avšak vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy celé vnútroštátne právo a uplatniac výkladové metódy ním uznané, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/04 zo dňa 04. 07. 2006, rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-456/98, zo dňa 13. 07. 2000, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 11. 10. 2016, sp. zn. III. ÚS 666/2016).

16.

Z uvedeného preto vyplýva, že v zmluvách dojednaných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) a pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je nutné a možné za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Eurokonformná interpretácia ust. § 9 ods. 2 písm. k)

zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje teda dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky, nakoľko účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej - ktorej anuitnej splátke (ktorej výška je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby, čo napokon vyplýva aj z ust. § 9 ods. 3, 5 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých túto informáciu môže dlžník získať kedykoľvek v priebehu trvania zmluvy, bezplatne.

17.

Odvolačím súdom zvolená eurokonformná interpretácia ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v plnej miere korešponduje s aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017), ako najvyššej súdnej autority, ktorá plní nezastupiteľnú funkciu pri usmerňovaní (regulovaní) aplikačnej praxe súdov a odstraňovaní rôzneho výkladu zákonných ustanovení.

18.

V danom prípade z článku I. bodu 1., čl. II. bod 1. a 2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1213000039 zo dňa 06. 12. 2013 je zrejماً výška úveru (2. 000 eur), druh a účel úveru (bezüčelový spotrebiteľský úver), typ a výška úrokovej sadzby, ročná percentuálna miera nákladov (43, 30 %), hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy, a priemerná 23, 83 %, ako aj celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, t. j. súčet výšky úveru a celkových nákladov dlžníka spojených s úverom (3. 481, 40 eur). Z článku III. bodu 1. Zmluvy (splatnosť úveru) vyplýva, že dlžník je povinný splatiť banke istinu úveru spolu s úrokmi v mesačných splátkach, splátka zahŕňa najskôr hradený úrok a odplatu a až následne istinu, a zo Zmluvy je zrejماً počet splátok (31), výška splátky (1 euro, x 4, splátky vo výške 109 eur a 36. splátka vo výške 98, 40 eur), termín prvej splátky, termín splatnosti nasledovných splátok (20. deň v mesiaci počnúc januárom 2014) a konečná splatnosť úveru, t. j. uhradenie poslednej splátky žalobcovi, ako aj doba trvania úveru, ktorou sa rozumie obdobie od uzavretia Zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru s tým, že dlžník má právo si vyžiadať výpis z účtu vo forme amortizančnej tabuľky, bezplatne kedykoľvek počas celej doby trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19.

Z vyššie uvedených ustanovení Zmluvy o úvere je zrejماً, že splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer istiny a riadnych úrokov z úveru sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvýšným príslušenstvom. Anuitnou splátkou sa teda v danom prípade rozumie splátka, ktorá má rovnakú (nemennú) výšku počas celej doby platnosti úveru; v závislosti od splácania (priebehu amortizácie) úveru sa však mení vnútorná skladba anuitnej splátky (klesá v nej podiel úrokov a zvyšuje sa podiel istiny).

20.

Vo vzťahu k náležitostiam zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý vyžaduje, aby bola v zmluve uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, sa odvolací súd stotožnil s námietkou žalovaného, že Zmluva túto náležitosť obsahuje, keď z nej vyplýva, že dlžník bol povinný poskytnutý úver splácať v pravidelných mesačných splátkach, vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, s dátumom prvej splátky mesiac po poskytnutí úveru a lehotou splatnosti po poskytnutí úveru, pričom takto vymedzené obdobie trvania záväzku dlžníka je zároveň dobou trvania Zmluvy.

21.

Bolo potrebné sa stotožniť aj s námietkami žalovaného v podanom odvolaní, že sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou v odpore proti platobnému rozkazu vydaného súdom prvej inštancie dňa 02. júna 2017 pod sp. zn. 12Csp/69/2017, napriek tomu, že má relevantný vzťah k prejednávanej veci a i keď všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu alebo na všetky detaily sporu, ktoré strany uvádzajú, je povinný reagovať na tie, ktoré majú pre spor podstatný význam a je jeho povinnosťou závery, ktoré prijal, primerane vysvetliť.

22.

Dodržanie zákonných náležitostí pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia predpokladá, že súd sa v ňom adekvátne, čo do myšlienkových postupov racionálne logickým spôsobom vysporiada so všetkými relevantnými skutočnosťami, ktoré v konaní vyšli najavo a tiež s argumentáciou strán sporu, pokiaľ majú vzťah k prejednávanej veci. Tieto náležitosti v odôvodnení napadnutého rozsudku absentujú, keďže sa súd prvej inštancie opomenul vysporiadať s tvrdením žalovaného v podanom odpore, že nakoľko Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu strany sporu uzavreli pred účinnosťou zákonného ustanovenia § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka (za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa), nie je možné túto zákonnú úpravu prijatú až po uzavretí danej Zmluvy (dňa 06. 12. 2013) na jej neplatnosť aplikovať, a zároveň je prvoinštančnému súdu nutné vytknúť, že právne posúdenie vznesenej námietky premičania žalovaným je absolútne nepreskúmateľné, nakoľko nie je zrejmé, ktorú časť uplatneného nároku žalobkyňou považoval za prvé obohatenie žalovaného, ku ktorému malo dôjsť dňa 20. 06. 2015, keďže žalovaný vzniesol námietku premičania nároku uplatneného zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vo výške 432 eur, ktorý žalobkyňa zaplatila dňa 19. 05. 2014.

23.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odôvodnenie rozsudku musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods. 2 C. s. p.) je totiž nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku predovšetkým je preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t. j. musí byť preskúmateľné, pričom je nutné dať súdu prvej inštancie do pozornosti, že odôvodnenie rozhodnutia nemá obsahovať opis zápisníc o pojednávaní, teda kompletný opis výpovedí strán sporu (bod 18., 19., 20. napadnutého rozsudku), keďže uvedené má byť zaznamenané iba v zápisnici o pojednávaní a nie v samotnom rozsudku, v ktorom sa mal naopak vysporiadať s obranou žalovaného, ktorá podľa jeho názoru činila žalobu žalobkyne nedôvodnou.

24.

Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 C. s. p., v ktorom bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť dôvodnosť nároku žalobkyne v kontexte toho, že stranami uzavretá Zmluva vykazuje náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z. z., zároveň opätovne posúdiť, či Zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, teda také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, napr. takých, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, ako sú rôzne poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy, upomienky a pod.), preskúmateľným spôsobom sa vysporiadať s argumentáciou žalovaného a opätovne rozhodnúť o nároku žalobkyne v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 C. s. p.) a zo zisteného skutkového stavu vyvodí záver, ktorý je nutné správne, dostatočne presvedčivo a logicky odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 C. s. p.

25.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

26.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).
Po

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).